

Sygn. akt V Ca 789/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek (spr.)
Protokolant:	Marta Dziekańska

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 23 sierpnia 2011 r., sygn. akt II Cupr 319/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo i zasądza od (...) S.A. z siedzibą w P. na rzecz M. S. kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

II. zasądza od M. S. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w P. kwotę 938 (dziewięćset trzydzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 789/12

UZASADNIENIE

Pozwem z 15 czerwca 2010r. M. S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od (...) Spółki akcyjnej w P. kwoty 6.419,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 maja 2010r. do dnia zapłaty, wskazując, że na mocy zawartego przez strony porozumienia z 22 marca 2010r. pozwana Spółka zobowiązała się dokonać na rzecz powódki i jej męża zwrotu nadpłaconej przez nich kwoty 11.322,82 zł z ustawowymi odsetkami, oraz podnosząc, że w/w zobowiązanie zostało następnie potwierdzone w akcie notarialnym z 30 marca 2010r., Rep. (...), jednakże pozwana dokonała zwrotu jedynie kwoty 5.000 zł.

Nakazem zapłaty z 29 lipca 2010 roku, sygn. akt II Nc 3086/10, Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że w maju oraz w lipcu 2010r. dokonała na rzecz powódki dwóch wpłat po 3.661,41 zł, co łącznie z wcześniej uiszczoną kwotą 5.000 zł daje łącznie 12.322,82 zł.

Wyrokiem z 23 sierpnia 2011r., wydanym w sprawie II Cupr 319/10, Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.419,61 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 6.322,82 zł od 25 maja 2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 96,79 zł od 15 czerwca 2010r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i rozważania:

22 marca 2010r. kupujący – M. S. i S. S. zawarli ze sprzedającym – (...) Spółką akcyjną w P. porozumienie, w ramach którego pozwana Spółka zobowiązała się zwrócić kupującemu do dnia 30 kwietnia 2010r. nadpłaconą kwotę 11.322,82 zł.

Następnie, 30 marca 2010r. strony w/w porozumienia zawarły umowę ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży lokalu położonego w P., przy ul. (...). W § 5 ust. 1 tej umowy działający w imieniu pozwanej Spółki pełnomocnik zobowiązał się, iż w terminie do 30 kwietnia 2010r. reprezentowana przez niego Spółka zwróci kupującemu kwotę 11.322,82 zł powiększoną o odsetki ustawowe, przelewem na wskazany nr konta bankowego.

13 maja 2010r. M. S. wezwała pozwaną do zapłaty w/w kwoty wraz z odsetkami ustawowymi od 1 maja 2010r. do dnia zapłaty.

24 maja 2010r. (...) Spółka Akcyjna w P. wpłaciła na rzecz M. S. i S. S. z tytułu nadpłaty ceny lokalu kwotę 5.000 zł, która została zaliczona przez kupujących w pierwszej kolejności na należne odsetki za opóźnienie w wysokości 96,79 zł, a w pozostałej części, tj. w kwocie 4.903,21 zł na należność główną.

Z tytułu nadpłaty ceny pozwana nie zwróciła kupującemu kwoty 6.419,61 zł.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy nie uznał przedłożonych przez pozwaną zestawień analitycznych obrotów konta Spółki wskazując, że stanowią one dokumenty prywatne, będące jedynie dowodem tego, że podpisująca je osoba złożyła oświadczenie w nich zawarte. Sąd I instancji podkreślił, że dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, a okoliczności w nich wskazane nie zostały przyznane przez powódkę, która – jak wskazał Sąd I instancji – zaprzeczała, aby otrzymała dochodzoną pozwem kwotę.

Zdaniem Sądu Rejonowego powódka wykazała zasadność dochodzonego roszczenia, stosownie do wymogów określonych w art. 6 k.c. Sąd I instancji podkreślił, że pozwana potwierdziła fakt zawartego pomiędzy stronami porozumienia oraz aktu notarialnego, kwestionując jedynie fakt istnienia zobowiązania – podnosząc w tym zakresie, że cała należność została przez nią uiszczona. W ocenie Sądu Rejonowego powyższe twierdzenia nie zostały jednak przez pozwaną wykazane, zaś stosownie do treści art. 6 k.c., to na niej spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu. Sąd I instancji podkreślił, iż dowodu w tym przedmiocie nie stanowiły przedstawione przez pozwaną dokumenty prywatne.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o treść art. 481 § 1 i § 2 k.c., natomiast o kosztach postępowania – na mocy art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, skarżąc orzeczenie w całości. Pozwana zarzuciła Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, polegające na niewłaściwym zastosowaniu do ustalonego stanu faktycznego art. 6 k.c. poprzez uznanie, iż na pozwanym ciążył obowiązek udowodnienia niewykonania zobowiązania pomimo znajdującego się w materiale dowodowym analitycznego zestawienia kont Spółki, który nie został zakwestionowany przez powódkę;

- naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że dokument prywatny jakim jest analityczne zestawienie kont (...) S.A. nie wykazał w dostateczny sposób dokonania wpłat na poczet należności objętych niniejszym powództwem;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że pozwany nie zapłacił powódce kwoty dochodzonej w niniejszym procesie, pomimo załączonego do sprzeciwu dowodu zapłaty.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I Instancji.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, bowiem zasadny okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 6 k.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy wprowadził trafnie stwierdził, że załączone do sprzeciwu od nakazu zapłaty zestawienia analityczne obrotów konta pozwanej stanowią dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., a tym samym nie korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich treści, oraz że dokumenty takie mogą stanowić podstawę czynienia ustaleń faktycznych jeżeli można przyjąć, że druga strona w sposób dorozumiany przyznała stwierdzone w nich okoliczności, jednakże nie ulega wątpliwości, iż Sąd I instancji błędnie uznał, że w przedmiotowej sprawie powódka zakwestionowała przedłożone przez pozwanego dokumenty.

Sąd Okręgowy stwierdza bowiem, iż powódka w żaden sposób nie odniosła się do twierdzeń pozwanej zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ani nie zakwestionowała autentyczności ani treści przedstawionych przez Spółkę zestawień analitycznych obrotów konta, a tym samym nie było żadnych podstaw aby odmówić powyższym dokumentom wiarygodności. Co więcej, należy wskazać, iż skoro pozwana zakwestionowała roszczenie M. S., podnosząc, że cała dochodzona przez nią należność została już uregulowana, to na powódce spoczywał ciężar wykazania zasadności wskazanego w pozwie roszczenia. Nie ulega jednakże wątpliwości, iż powódka nie podjęła inicjatywy dowodowej w tym zakresie, zaś nie kwestionując twierdzeń zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty M. S. w sposób dorozumiany, stosownie do treści art. 230 k.p.c., przyznała podniesione przez pozwaną Spółkę okoliczności, a tym samym przyznała, że wskazana w pozwie należność została przez (...) Spółkę akcyjną w P. w całości uiszczona.

Na marginesie można tylko dodać, iż M. S. nie odniosła się także w żaden sposób do twierdzeń zawartych w apelacji, a tym samym nie zaprzeczyła wskazanym przez Spółkę okolicznościom także na etapie postępowania odwoławczego.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy stwierdza, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, a tym samym zaskarżony wyrok podlegał odpowiedniej zmianie – poprzez oddalenie powództwa.

Orzekając o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego Sąd odwoławczy miał na uwadze, że część roszczenia została przez pozwanego uregulowana w maju 2010r. – a więc przed wniesieniem powództwa, a tym samym w dacie wystąpienia przez powódkę na drogę postępowania sądowego zasadne było roszczenie o zasądzenie jedynie kwoty 3.661,41 zł. Przy takiej wartości przedmiotu sporu opłata od pozwu wyniosłaby, stosownie do treści art. 28 pkt 2 ustawy z 28 lipca 2005 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) 100 zł, a zatem pozwany został zobowiązany do zwrotu na rzecz powódki takiej właśnie kwoty na podstawie art. 100 k.p.c. Odnośnie zaś kosztów zastępstwa procesowego – zostały one wzajemnie pomiędzy stronami zniesione. Należy bowiem zauważyć, iż w dacie wniesienia pozwu roszczenie było zasadne jedynie do kwoty 3.661,41 zł, zaś powódka popierała je w całości, pozwany natomiast uiszczył w/w kwotę już po wytoczeniu powództwa (w lipcu 2010r.) – a tym samym każda ze stron przegrała sprawę w 50%.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono natomiast na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).